

noodigde het bestuur der vereeniging het bestuur van het ziekenhuis uit tot een vriendschappelijke bespreking der aangelegenheid, en het slot was, dat thans de betrekking opnieuw is uitgeschreven, maar voor 1000 P.St. (*Brit. med. Journ.*).

PINKHOF.

INGEZONDEN.

DIABETISCH COMA.

De tegenwerping van collega STEENSMA, dat er geen lijkschouwing is verricht, kan ik moeilijk aanvaarden; omdat, al ware deze wel gedaan, dan nog een negatieve uitslag niet volstrekt bewijzend zou zijn.

De hoofdzaak was eigenlijk, dat men, naar mijn meening, niet het recht heeft coma diabeticum uit te sluiten, als er geen aceton of diaceetzuur in de urine is gevonden. Zooiets is toch eigenlijk a priori wel te begrijpen, het bloedsuikergehalte houdt toch ook niet altijd gelijken tred met de uitscheiding langs de nieren. Ik kwam tot vermelding van mijn geval, omdat het zoo zeldzaam is, maar een unicum is het toch ook niet. In de literatuur vindt men meer gevallen opgegeven van dood aan diabetisch coma, zonder dat in de urine aceton of diaceetzuur is aangetoond. Zie o. a. NOTH-NAGEL, *Specielle Pathologie und Therapie*, Bd. VII, 1, bldz. 303.

Amsterdam, Nov. 1913.

H. D. SOHLBERG.

BRIEFWISSELING.

HET GENEESKUNDIG CONGRES TE LONDEN EN DE NIEUWE COURANT.

De correspondent van de *Nieuwe Courant*, die destijds al vóór het eigenlijk begin, verklaarde, dat het congres in Augustus te Londen gehouden een warboel was¹⁾, heeft thans aan de redactie van de *Nieuwe Courant* zes brieven en tien uittreksels uit Engelsche bladen gezonden, waaruit blijkt dat hij niet alleen stond in zijn oordeel.

Na ontvangst van dit bewijsmateriaal, schrijft de redactie der *Nieuwe Courant* in haar No. van 29 Oct. j.l. als haar eindoordeel over haar correspondent:

„dat hij zijn indrukken van de organisatie van het congres heeft opénbaar gemaakt op een tijdstip, toen over het welslagen van het Congres nog niet kon worden geoordeeld (!!) en in een vorm, die door de uitkomst van het Congres niet gerechtvaardigd is”.

Naast dit eindoordeel had de hierboven vermelde mededeeling, dat ook eenige collega's van dezen correspondent zich eveneens vergalloppeerd, en hun bladen verkeerd hebben ingelicht, gerust achterwege kunnen blijven.

G. VAN RIJNBEEK.

¹⁾ Zie dit *Tijdschrift* 1913, II, bldz. 904.